

ferrer» (Alart, o. c., 26, 85). Per a *Mollet* veg. Alart (RLR III, 283).

Ponsich (*Top.*, 82) hi afegeix, encara: *Molledo* 977, *Moleto* (67, i altres testimonis de *Muledo/Moledo/-et, -ed, Molleto* etc. el 1090 i altres 5 o 6 dels Ss. XII-XIV). Encara el 1359 es distingeix la *parroquia de Mollet del castell de Muntferrer*. Quant al nom triomfant, Ponsich hi afegeix *castrum Montferrer* ja c. 1070, *castrum de Monteferrario* 1313, i ja generalitzat, *Montferrer* des de 1385.

Molt prop de Montferrer neix el *Riuferrier*, afl. esq. del Tec que hi va a desaiugar prop d'Arles: a menys de 5 k. del castell de Montferrer ja està format. Sembla, doncs, clar que prengué nom del mateix cavaller *Ferrer* a qui es deu el del castell. Ja el trobo dos cops en un doc. de 993 p.p. Moreau (xv, 993): «in rio *Ferrario* superiore --- flumine *Rio Ferrario* irrigantur ---»; i en una butlla de 1011 del papa Sergi per al mon. d'Arles: «*Madaloch --- Bennato --- vallem Riviferrarii* superiori et subteriori --- eccl. S. M. *Curtis Savinio* --- *Cleranos* vel de *Bonabasco* ---» (*MarcaH.*, 990.43).

(2) MONTFERRER, poble de l'Urgellet, agre. a Aravell, 4 k. SO. de la SdUrg.

PRON.: *munfɛrɛ* 1920, Casac.; *munfɛrɛ*; jo també ho he oït així 1957 (a Adrall).

MENCIONS ANT. 1179: «in Sede Urgelli et in *Monte ferrer*» (MiretS., *TemplH.*, 324); 1184: *Monte ferario* (notem la -r- simple) (*Cart. Tavèrnoles*, 180. 10; Miret, *Castellbò*, 378); 1244: *Montferrer* (PPujol, *Doc. Vg. Urg.*, p. 19); 1359: *Munt Ferrer* (CoDoACA XII, 55); 1458: «*Montfarrer, --- Montferrer*» (*Homen. Rubió i Lluch* II, 481); 1518: *Monfarrer* (*Spill de Cbo.*, 79r.); 1556: *Montfarrer* (CCandí, *Mi. Hi. Cat.* II, 77).

Anàlogament: *Pujol-ferrer*, pda. de Coll de Nargó (xviii, 61.7). I:

TORREFARRERA, poble del Segrià, uns 6 k. al N. de Lleida. Ja documentat com *Turrem Ferrariam* els aa. 1194 i 1285. Forma parella amb *Torre-serona*, poble situat 2 k. a l'E. d'aquell, i que (com hem vist a l'article *Castellserà*), és probable que sigui compost de *Torre* (homòleg de *Mont* i *Pujol*, supra), amb un NP: tal com *Torrefarrera* amb el NP *Ferrer*.

Castell-ferrer, te. Banyuls de la Marenda, que Ponsich (*Top.* 2) anomena així si bé en un doc. de 1407 li troba només el nom *El Castell*.

Una altra excellent prova de l'ambient d'antroponímia germànica del nom *Ferrer*, ens la donen els topònims on apareix amb la declinació imparisil·làbica en -n, típica dels noms germànics, com FULK/FULKO, -ONS, MACHARI/MACHARION, MATHARI/-HARION, ENEC/ENECO, -ONS; així es formaren noms com ECCLESIA o VILLA FERHARIONIS, d'on

(1) FERRERONS, esgl. rural agre. a Moia.

PRON.: *fɛrɔ́ns* (allí, 1928).

MENCIONS ANT. (on notem també la -r- simple): S. XII: *Par. de Fererons* —el doc II— el més antic i *Fereronis* en el doc. III, *Ferreronis* en el doc. I (llista

de parròquies vigitanes p. p. Pladevall, n.º 57); 1332 i 1333: *Sti. Petri de Ferrarons* (Junyent, *Misc. Griera* I, 382, 386); *Ferrerons* 1339 (ib. 387); 1439: *Fererons, Ferrerons* (CoDoACA XII, 69.62).

(2) *Els Ferrerons* (lloc prop de Salamó, baix Gaià) (oït a Vilabella, XLVI, 28.29). Ja *Ipsos Ferrerons* en perg. de 1088 (*Cart. S. Cugat* II, 392).

(3) *Ferrerós* mas te. St. Llorenç de la Muga, al N. d'Albenyà: «*Ferreirones* in pago Bisuldunensi» a. 878 (Cat. Car. II, 35.11, 37.31).

És versemblant que algun NL on el nom *Ferrer* figura sol, també provingui d'aquest NP germànic: en particular un on la manca de doc. antiga no em permet d'assegurar-ho: un veïnadet del terme d'Arbúcies, que el N.I.G.E. i el N.C.E.C. anomenen *El Ferrer*; i la GGC «*Ferrer*: vehinat: 20 hab. escampats, a 7k5 de la vila». Com sol passar en els últims anys, la gent tendeix ara a adherir-hi el «Can». Visitant-ho el 1932 vaig comprovar que uns en deien *can Ferrer* i altres *kam-fɛrɛs*, que és a 1h20 a l'ONO. de la vila; avui és mas tot sol, però al costat hi ha una esglesia dita Sant Pere («*Can Ferrés de St. Peres*», a 703 alt. posa el mapa Aegerter); és dalt de la carena que separa la Riera d'Arbúcies de la de Mollfuleda que li ve per l'esq. (XI, 40). Com que és dalt d'un planell, es pot identificar amb *Sti. Petri de Plano*, que Alsius (p. 98) troba en el Llibre Verd de 1362, formant, junt amb Liors i Arbúcies, una sola parròquia. Altres n'han dit *S. Pere de Ferrers*.

¹ No s'ha trobat, en molts anys de recerca, cap fonament documental ni oral, al nom «*Riu Formànica*» que en vells maps s'atribueix a aquest riu; segurament mera errada de còpia cartogràfica per *Ferraria*. — 2 Al capdavant de Pla-d'anyella, prop de la confluència del barranc que ve del Pla de Rus amb el provinent del Pedró de Pla-d'anyella.

La FERRÒNIMA

Partida del terme de Pego (Marq. de Dénia) (xxxiii, 108.24).

Del llatí FERRŪMĪNA 'substàncies per a soldar; rovell; conjunt de ferramenta', plural de FERRŪMEN 'soldadura; rovell' (> cast. *herrumbre*) (cf. *DECat* III, 356a4-8) amb metàtesi de m i n, i el filtre àrabí hi canvià u en o darrere r. J. F. C.

Ferrubiello, V. Font-rubí, s. v. *Font* (§ 25)

Ferrús, V. *Ferro Ferrutx*, *Cap de ~*, V. vol. I, 141 *Ferrutxelles*, V. vol. I, 143

FES, Collada de ~

Partida antiga de la Vall d'Assua (Pallars Sobirà).

Del llatí COLLEM FĪSSUM 'coll partit, badat', part. passiu de FĪNDERE 'fendre' (cf. *DECat* III, 951). J.F.C.

FESCUI

Partida antiga prop de l'Alta Ribagorçana, documentada en un document sospitós atribuït al S. x: *Foschoi* (*Cart. Lavaix* III, 47).

Duplicat: *Fesquè*, barranc, profund i fosc, del terme